

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1448/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Драгана Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 690/15 од 05.05.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 245/16 од 08.11.2016. године, у седници већа одржаној 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 690/15 од 05.05.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 245/16 од 08.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 690/15 од 05.05.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Новом Саду је пресудом Кж1 245/16 од 08.11.2016. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Драган Алексић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба члана 19. КЗ и члана 124. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду или да обе пресуде укине и предмет врати првостепену суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је повређен кривични закон тиме што није примењена одредба члана 19. КЗ која дефинише нужну одбрану а која је морала бити примењена у конкретном случају, чиме указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, иако ту повреду конкретно не одређује у захтеву. Међутим, у образложењу наведене повреде бранилац наводи да је оштећени у односу на окривљеног неупоредиво млађи и физички снажнији и да је окривљеном од раније познат као лице које је у сукобу са законом, затим наводи да је судски вештак усмено изнео своје мишљење на главном претресу иако се претходно није упознао са доказима у списима и са чињеничним стањем, да је тврдње о повредама код оштећеног износио искључиво са теоријског аспекта, да је бранилац изнео примедбе на налаз и мишљење вештака а да суд није прихватио поновно вештачење које је одбрана предлагала иако је на то био обавезан одредбом члана 124. ЗКП.

Изнетим наводима бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом и указује на повреду одредбе члана 124. ЗКП.

Сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање као и повреда одредбе члана 124. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд, захтев браниоца окр. АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

СР